

mindelighed at faa Oplysning om, hvorvidt Ministeren virkelig mener at kunne fastholde en saadan Udtalelse.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing Jørgensen*): Jeg har ikke hidtil forstaaet, at det drejede sig om at faa en Karakteristik frem af mig personlig, saa for saa vidt forekommer det mig, at det ærede Medlem skulde være blevet ved sit første Forsæt: ikke at blande sig i den Diskussion, som her er ført. Det, som det drejer sig om, er Jernbaneraadets Kompetence overfor Ministeren for offentlige Arbejder, og derom har jeg udtalt mig meget tydeligt.

Formanden: 3die kongevalgte Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Berthelsen: Den højtærede Minister har altsaa indrømmet, at det Spørgsmaal, som jeg her har nævnt, og som tilmed var det første, ikke forelaa besvaret her. Jeg vil gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at vi har et stenografisk Referat af vore Forhandlinger i Jernbaneraadet, og der er intet deri om, at Formanden for Jernbaneraadet godt vilde fremme denne Sag, eller at denne Sag godt kunde fremmes.

Den højtærede Minister siger, at han har glemt denne Udtalelse af Folketingsmanden for Næstved; jeg er nu egentlig ikke saa glad ved at nævne den her, for jeg synes, at den var saa stærkt fremsat, at jeg troede, Ministeren ikke havde glemt den. Men jeg vil haabe, at efter den Diskussion, der er ført her i Aften, vil den højtærede Minister i alt Fald kunne huske den i Morgen, uden at jeg behøver at nævne den; det er jeg aldeles sikker paa.

Juel: Jeg forstaaer ikke, at den højtærede Undervisningsminister ikke en Gang har sat sig ind i den Bog, hvorom det her drejer sig, efter at denne Sag er blevet rejst. Jeg vil anbefale den højtærede Minister nu at gøre det. Det kan jo være, at han saa kommer til at se paa den paa samme Maade som jeg; i alt Fald finder jeg, at man ikke kan debattere Spørgsmaalet med den højtærede Minister, saa længe han ikke har læst den Bog, hvorom det drejer sig. Den højtærede Minister nævnedes flere andre Bøger af samme Forfatterinde. Jeg synes, det er urimeligt at gaa tilbage i Tiden. Det, det drejer sig om, er hendes sidste Bog; der kan jo være stor Forskel paa det, hun har skre-

vet tidligere, og det, hun nu har skrevet. Det vilde ogsaa være interessant for den højtærede Minister at se den Virkning, som de Bidrag, vedkommende har faaet, har haft paa hendes Udvikling. Jeg tror ikke, at den er gaaet i den gode Retning.

I den første Del af Mødet udtalte den højtærede Minister, at Bogen sikkert kun blev læst af en mindre, litterær Kreds. Som jeg allerede den Gang udtalte, kommer Bogen jo ud til Folk paa Landet gennem Læsepakker og paa anden Maade, saa Folk behøver aldeles ikke at købe den for at faa Lejlighed til at læse den.

Den højtærede Minister mente, at det var uheldigt med denne Reklame, der var kommet for Bogen. Ja, paa nogle virker det som en Reklame, paa andre som en Advarsel; det kommer jo an paa, hvorledes man ser paa Sagen. I alt Fald kunde man ikke af Frygt for Reklamen undlade at omtale denne Bog. Hvis denne Sag var gaaet igennem, uden at der havde hævet sig Protester, dels ude i Befolkningen og dels her i Rigsdagen, havde det set sørgeligt ud; hvis denne Bevilling var gaaet glat her igennem Rigsdagen, vilde Rigsdagen ikke en Gang have fortjent det Navn, som et af de betydeligste og besindigste Medlemmer her i Tinget har givet den.

Jeg fastholder mit Syn paa Sagen. Og det forekommer mig, at hele denne Sag fremstiller sig i et endnu grellere Lys, naar man i en Tid som den, hvori vi nu lever, en Tid, som opfordrer til den største Alvor, og hvor der er Brug for alle de gode Kræfter, der er i Folket, ser Landets Undervisningsminister tage en Stilling som den, han har taget til denne Sag. Det er sørgeligt.

Kragh: Den højtærede Minister for offentlige Arbejder har ikke ønsket at besvare det Spørgsmaal, jeg tillod mig at rette til ham, og Tinget maa altsaa undvære det Bidrag til en Karakteristik af den højtærede Minister, som jeg havde haabet derved at kunne fremskaffe. Det maa jeg meget beklage. Jeg maa vel deri have Lov til at se en Tilkendegivelse af, at den højtærede Minister ikke ønsker at fastholde denne Udtalelse, og jeg synes, at det maa give noget Haab for det arbejdsløse Jernbaneraad. Men naar den højtærede Minister begyndte sin Replik til mig med at udtale, at dette, om der er blevet Klarhed over hans Stilling til denne Sag eller ikke, tilkom det ham selv at dømme om, saa synes det mig, at den